

Han skildrar forskningsetiska problem som tecknade serier

Kan man skämta om cancerceller? Skratta åt immunsystemets kamp mot invaderande virus? Går det att belysa oetisk forskning på ett humoristiskt sätt? Svaret är helt självklart ja om frågorna ställs till Pedro Velica, immunolog, cancerforskare – och känd serietecknare. Sedan 2013 kan hans alster beskådas på sociala medier under namnet "Pedromics".

Pedro Velica är 38 år och kommer från Portugal, där han studerade biologi. Han valde tidigt att fokusera på immunologi med inriktning mot cancer och avlade sin PhD i Birmingham och gjorde sin post-doc i London.

– För sju år sedan började jag leta efter ett jobb i Kalifornien, men ett besök i Stockholm fick mig snabbt på andra tankar. Jag blev omedelbart jätteförtjust i staden och lyckades få en forskartjänst på Karolinska Institutet, berättar Pedro, som parallellt med sin vetenskapliga inriktning har ägnat sig åt att teckna sedan barnsben.

– Vetenskap är väldigt visuellt. Det går att förklara många komplicerade saker, som till exempel hur cancerceller fungerar, genom illustrationer. Jag vet

att det finns många andra forskare som också håller på att teckna, det är ett bra och pedagogiskt sätt att lära sig – och att lära ut – saker. Jag använder mig ofta av illustrationer när jag undervisar.

Han har alltid en anteckningsbok med sig, men när han får en idé skriver han inte ned den utan gör en snabb teckning.

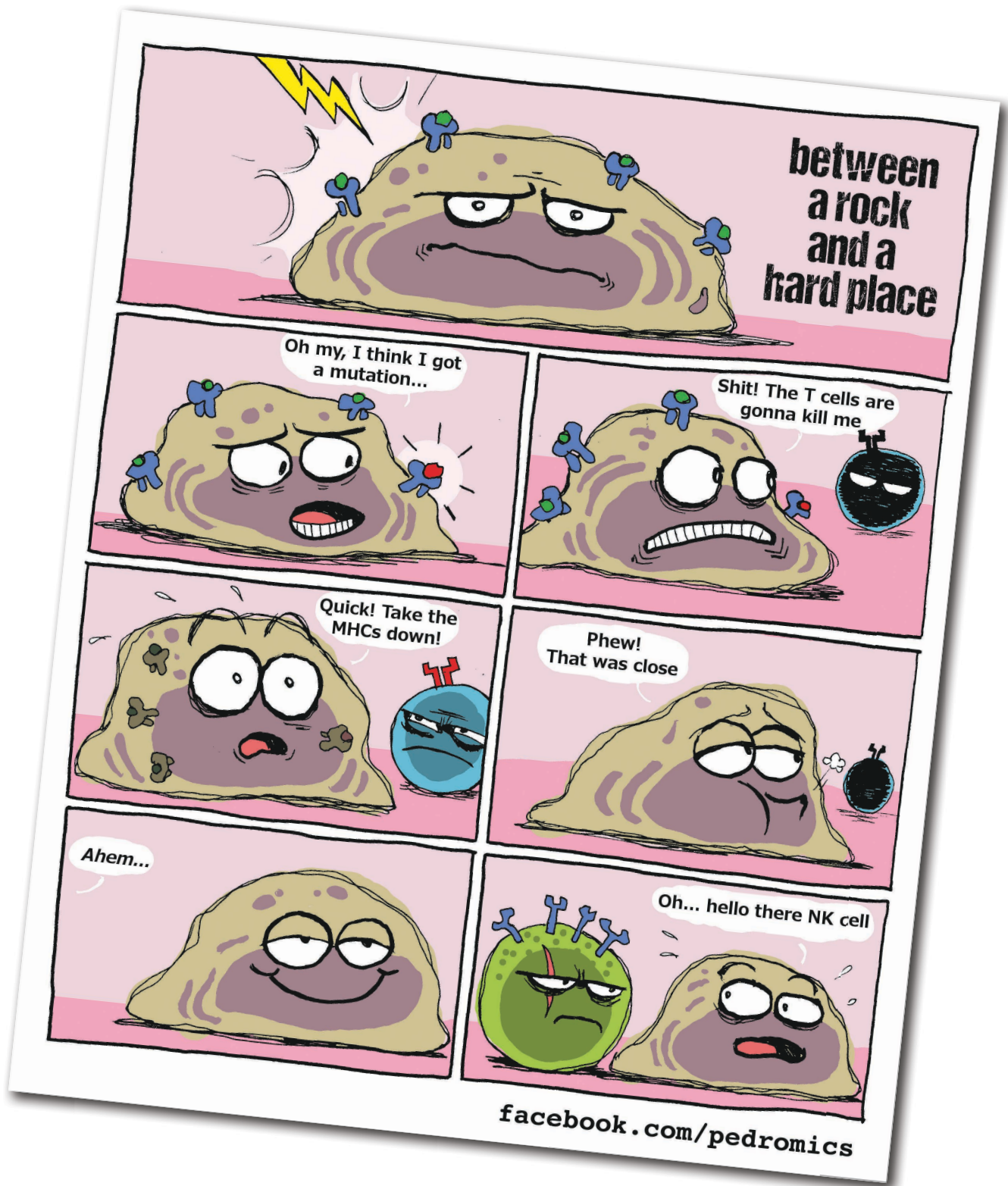
När han efter uppmaning från sina vänner började lägga ut sina serieteckningar på sociala medier 2013 kunde han inte riktigt föreställa sig att han skulle få ett sådant gensvar. Idag har "Pedromics" omkring 50 000 följare på Facebook och cirka 7 000 på Twitter.

Från att mest ha ägnat sig åt illustrera hur cancerceller fungerar, hur immunsystemet bekämpar farliga inkräk-

tare och hur interaktionen mellan immunsystemet och cancer ser ut har han på senare tid börjat ta upp andra saker i sina serier. Under rubriken "Tales of the Unethical" belyser han olika forskningsetiska problem, som exempelvis datamanipulation, publikationspressen, den stenhårda konkurrensen och den ständiga jakten på forskningsanslag. Problem som han har egen erfarenhet av.

När han bad sina följare att skicka in anonyma berättelser om sina upplevelser i forskarvärlden, fick han överväldigande många, och ofta nedslående, svar på kort tid.

– Efter mina sju år i akademien insåg jag att det konkurrenspräglade arbetssätt som råder i den miljön inte riktigt passar min personlighet. Jag vill arbeta i team

och är inte alls bra på att hålla mig framme och sälja mig själv.

Efter att ha tröttnat på den akademiska världen lämnade Pedro KI och sin cancerforskning i våras för att istället arbeta med autoimmuna sjukdomar på AstraZeneca i Göteborg.

– Jag trivs jättebra, men med ett nytt jobb och två små barn blir det inte så

mycket tid över till mina serier, säger han och tillägger att han fortfarande håller på att pröva sig fram i karriären.

Att välja en mer kommersiell väg när det gäller serieteckningarna är inte aktuellt just nu.

– Det skulle förstöra all lekfullhet, tror jag. För mig är tecknandet framförallt ett lustfyllt sätt att koppla av så jag

vill inte göra det till min huvudsakliga sysselsättning. Men vad vet man, jag kanske väljer en helt annan bana så småningom, kanske inom konsten.

EVELYN PESIKAN,
FRILANSJOURNALIST OCH
MEDICINSK SKRIBENT

